

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

15.daļa: Uguns laikmets.

4.nodaļa: Fohāta dzirkstis.

216.

Neapdedzinošā liesma (degošais Mozus Krūms) ir tā dēvētā debesu uguns, kas var izpausties vienīgi, saskaroties ar noteikta sprieguma auru. N.K. un es, mūsu Tibetas ceļojumā, bijām šādas uguns liecinieki. Vēlā vakarā, gluži negaidot, tā uzliesmoja mūsu teltī. Vīrs jau bija iesnauzies. Es piegāju savai gultai un izstiepu roku, lai atklātu segu, kad pēkšņi tajā izšāvās brīnišķīgs sidrabaini-violeti-rozā liesmas stabs, pareizāk ugunskurs. Es sākumā neizpratu un iesaucos – uguns, uguns! Sāku to rokām dzēst, bet uguns nenodzisa, liesmu mēles neapdedzināja arī manas rokas, un es tikai sajutu patīkamu dzīvu siltumu. Mans izsauciens uzmodināja vīru un viņš ieraudzīja mani uz šī liesmu fona. Šī parādība ilga ne vairāk par ceturtdaļu minūtes, varbūt pat mazāk, un pazuda tikpat pēkšņi kā bija parādījusies. Pēc šīs parādības es redzēju matērijas Lucidas kristālus un spirāles, bet šie pārdzīvojumi atstāja centros zināmu apdegumu.

217.

Tagad par Sv. Elma ugunīm. Sv. Elma ugunis ir starošana, kas saistīta ar atmosfēras elektrības izlādēšanos; parasti tā parādās negaisa laikā liesmiņu veidā smailu priekšmetu galos, piemēram, torņu un kuģu galos utt. Šīs liesmiņas pavada sprēgājoša vai šņācoša skaņa. Vidus jūras jūrnieki izvēlējusi Sv. Elmu par savu patronu un ieskata šīs uguniņas pat viņa aizsardzības zīmēm. Lai gan Sv. Elma ugunīm un tā dēvētajai nededzinošajai ugunij ir kopējs kosmiskās elektrības pamats, bet pēdējās kādībai gluži cita nozīme.

Par tādu nededzinošu uguni ir daudz liecinājumu, varu pastāstīt kāda aculiecinieka nostāstu. 1933. g. mūs apmeklēja Tibetas lama Karma-Dordže; sarunājoties par dažādiem garīgiem tematiem, viņš mums starp citu, pastāstīja par savu slavenā vientuļnieka Kšetrapa apmeklējumu viņa alā, kas atrodas austrumu Tibetā, Šasregtaga miestīņa apkaimē. Pēc vietējiem nostāstiem šis vientuļnieks šajā alā ieradies tagadējo iedzīvotāju vecvectēvu laikā, un viņa āriene kopš tā laika nav mainījusies. Kā jau visi šāda tipa vientuļnieki, viņš nevalkā nekādu apģērbu, viņa mati kā apmetnis aplāj to līdz zemei. Ādas krāsa tumša, runā, ka viņš neesot tibetietis, lai gan pazīst visas turienes izloksnes. Alai, kurā viņš dzīvo, vairāki nodalījumi, pēdējā stāv nokaltis koks, un grīda noklāta it kā ar mīkstu pelnu kārtu. Vietējie iedzīvotāji liecina, ka pat visstiprākos sniega puteņos ap viņa alu nav sniega. Tāpat arī apgalvo, ka viņš vairākas reizes glābis viņu ciematu no epidēmijām. Šim vientuļniekam, bez šaubām, piemīt daudzi sidhi, viņš dzīvo skarbā vientuļībā, satiktdamies tikai ar dažiem izredzētiem.

Lama Karma Dordže, kura klātbūtnē notikusi saruna ar atnācējiem, atzīmējis sekojošu interesantu sīkumu. Pirms atbildēt uz jautājumu, Kšetrapa čukstot griežas it kā pie neredzami klātesošiem Augstākiem Spēkiem un tad paziņo viņu atbildi. Sēdot alā, viņš varējis izsaukt nededzinošo uguni, pūšot ap sevi, pie kam uguns sākumā klājusies pār zemi, bet tad koncentrējusies nokaltušajā kokā alas dibenā. Lama Karma Dordže pats skāris rokām šo uguni un nav apdedzinājies, bet izjutis tikai patīkamu siltumu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

15.daļa: Uguns laikmets.

4.nodaļa: Fohāta dzirkstis.

Sarunājoties ar vientuļnieku, lama viņam sacījis, ka viņš slimo ar mocošām galva sāpēm, un lūdzis dot viņam vienu savu matu kā sargātāju talismanu. Kšetrpa it kā sašutis, paķēris nūju un spēcīgi iesitis viņam pa galvu. Šis spēcīgais sitiens iztriecis lamu no alas un viņš novēlies no kalna lejup. Nācis pie samaņas, viņš, kā par brīnumu, nav atradis ne mazākās skrambiņas vai sitiena pēdas. Pēc šādas neparastas ārstēšanas galvas sāpes galīgi izbeigušās.

Par šo pašu vientuļnieku savā grāmatā raksta Eiropas ceļotājs, Arnolds Heims, kas 1933. g. apmeklējis šīs vietas. Viņu apmeklējusi arī pazīstamā Tibetas apceļotāja Dēvid Nīls kundze, bet vientuļnieks nav to ielaidis pie sevis. Stāvot pie alas ieejas, viņš tai draudējis ar savu nūju.

218.

Daudz ir uguns. Deg tālie Spīdekļi, un tos var vērot sirds ugunī. Tieši sprieguma ir daudz.